

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa M. E. Z., B. D. Z.
przeciwko Gminie Miasta G.
o wynagrodzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 17 kwietnia 2019 r.,
skargi kasacyjnej powodów od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 września 2017 r., sygn. akt III APa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 13 września 2017 r., III APa [...] Sąd Apelacyjny w [...] zmienił wyrok Sądu Okręgowego w G. z 9 lutego 2017 r., VII P [...], rozstrzygający o żądaniu B. D. Z. i M. E. Z. (powodowie), dotyczącym wypłaty wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych, skierowanym przeciwko Gminie Miasta G. (pozwany), w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach, oddalając w pozostałym zakresie apelacje obu stron.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wnieśli powodowie. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance jej oczywistej zasadności i występowania w sprawie istotnych zagadnień prawnych: 1) czy w sytuacji, gdy praca powodów polegała na całodobowej opiece nad małoletnimi dziećmi, umieszczonymi w Placówce Opiekuńczo-Wychowawczej, przysługiwało im wynagrodzenia za pracę w

godzinach nadliczbowych, przy zastosowaniu zasady, że za prace w godzinach nadliczbowych dziennych przysługiwało wynagrodzenie zwiększone o 50%, za dwie pierwsze godziny, a za pozostałe 6 godzin wynagrodzenie zwiększone o 100% za każdą godzinę pracy?; 2) czy w sytuacji wskazanej w pierwszym zagadnieniu, gdy w placówce wychowawczej został zatrudniony pracownik, którego zakres wykonywanej pracy nie obejmował czynności opiekuńczo-wychowawczych nad wychowankami placówki, zachodzą podstawy do pomniejszenia wynagrodzenia należnego osobom, sprawującym opiekę nad wychowankami placówki, niezależnie od wykonywania spoczywających na nich czynności administracyjno-technicznych, o wysokość wynagrodzenia wypłacanego tej osobie?; 3) czy w przypadku skazania wyrokami karnymi powodowie, dochodząc należnego im wynagrodzenia za wykonywaną pracę, naruszali zasady określone w art. 8 k.p. i czy w oparciu o ten przepis zachodzą podstawy do pozbawienia ich wynagrodzenia?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem merytorycznego rozpoznania.

Powołując się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, konieczne jest przedstawienie problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni. Zagadnieniem prawnym jest zagadnienie, które wiąże się z określonymi przepisami prawa materialnego lub procesowego, których wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Wskazanie na zagadnienie prawne uzasadniające wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno nastąpić przez jego sformułowanie jako problemu prawnego wymagającego rozstrzygnięcia, określenie przepisów prawa, w związku z którymi powstało i wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Dopiero wówczas Sąd Najwyższy ma podstawę do rozważenia, czy przedstawione zagadnienie jest rzeczywiście zagadnieniem „prawnym” oraz czy jest to zagadnienie „istotne” (postanowienia Sądu Najwyższego

z 10 września 2014 r., I CSK 729/13, LEX nr 1532950; czy z 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, LEX nr 1622307).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w zakresie przesłanki występowania w sprawie istotnych zagadnień prawnych nie spełnia powyższych wymagań, gdyż dwa pierwsze zagadnienia nie odnoszą się do treści żadnego przepisu, z kolei trzecie - mimo odwołania do art. 8 k.p. - w sposób jednoznaczny ma na celu rozstrzygnięcie tylko sprawy, w której wniesiono skargę.

Powodowie nie wykazali także, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, gdyż poza podniesieniem występowania tej przesłanki przedsądu nie dowiedli, by Sąd Apelacyjny dopuścił się oczywistych naruszeń prawa materialnego lub procesowego, które skutkowałyby wydaniem rażąco nieprawidłowego orzeczenia.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.